

מסורת הש"ס

(א) וְכִסּוּם פִּיָּה מִיָּד
מִלֵּא (ה.) ב. [צ"ל
מִתַּחַת] (ג) [צ"ל אֶלְעֵזֶר].
(ד) [מִתַּחַת] (ה) [צ"ל].
(ו) כִּסּוּם לֵד: שֶׁנֶּחֱמָה.
(ז) [מִתַּחַת] (ח) [צ"ל].
(ט) מִתַּחַת: [צ"ל].
(י) כִּסּוּם: הַמִּסְכָּה (כ) כִּסּוּם:
עַתָּה.

תורה אור השלם

- [illegible]

- [illegible]

בְּרִמְיָם: יִשְׁעִיהוּ סֵא ה' 12. וְחִפְרָה הִלְבֵּנָה וְכֹשֶׁה חֲמֹמָה כִּי מֶלֶךְ ה' נִבְּאָתָה בְּהָר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם לְגַד וְזָקֵן בְּבוֹר: יִשְׁעִיהוּ כִּי כֵּן 13. וְהָיָה אֹר הִלְבֵּנָה בְּאֹר הַחֲמֹמָה וְאֹר הַחֲמֹמָה וְהָיָה שְׂכַנְתִּים כְּאֹר שְׂכַנַת הַיָּמִים בְּיוֹם חֲבַשׁ יָאֵר אֶת שָׁרָר עַמּוֹ וְחִפְרָה מִצַּח יִשְׁרָאֵל:

- ישעיהו ל כו
14. ראו עתה כי אני אני
הוא ואין אלוהים עמדי
אני אמת ואחיה מחצתי
אני ארפא ואין מידי
מעיל: ובריס לב לט

יכעל קרי כטמא מת חוץ לא
למחנה זו מחנה שכינה לא
למחנה שכינה וצריכת עוד
צריך להוציאו עוד. אלא כך
לחייביה חד קרא בעשה והו
ההויה על המחנה אחרת. מ
מחים גרים יאכלו, פי' וחורב

אלו דברים פרק ששי פסחים

יל היא: מלורע חמור מוז.
לא בעל קרי. מפרש ואזיל
והכי משמע ילא בעל קרי
שלוחו ילא בעל הרי שאע"פ

^(b) בוטל גדה בממא

¹⁶ בוֹעַל נדה כטמא מֵאֵמָּא לְמָאִי אֵילִמָּא לְמִזְמוּמָתָם הָאִי זְמוּמָת שְׁבַעָה כְּתִיב בִּיה אֵלָּא בִּיה וְהָאִי זְמוּמָת שְׁבַעָה כְּתִיב בִּיה אֵלָּא לֹא לְמַחְנוּתָם וּמִדְּסִיפָא לְמַחְנוּתָם הוּי רִישָׁא נָמִי לְמַחְנוּתָם מִיָּדִי אִירִיא הָא כְּדֹאִיתָא וְהָא כְּדֹאִיתָא מִיִּתְכִּי מְצוּרַע חֲמוּר מִזְבּ וְזֶב חֲמוּר מִטְּמָא מֵאִי יֵצֵא בַּעַל קִרִּי שְׁטֵמָא מֵאִי חֲמוּר מִמֶּנּוּ מֵאִי יֵצֵא לֹא מִכֻּלל זֶב וְזֶב אֵלָּא טָמֵא מֵאִי דְהָא טָמֵא מֵאִי חֲמוּר מִמֶּנּוּ וּמִזְכֵּר בְּמַחְנָה לִוִּי הָא יֵצֵא מִמַּחְנָה טָמֵא מֵאִי וְנִכְנַס לְמַחְנָה זֶב וְאֵעִ"ג דְּטָמֵא מֵאִי חֲמוּר מִמֶּנּוּ ¹⁷ (דְּמִזְמוּמָתָם) בְּמַחְנָה לִוִּי לְמָאִי דְרִמִּי לִ' מִדְּמִינִן לִיה תְּנִי תְנָא קְמִיה דְרַב יִצְחָק בְּרִי אֲבִדִּימִי יוֹצֵא אֶל מַחוּץ לְמַחְנָה * זֶו מַחְנָה שְׂכִינָה לֹא יָבֵא אֶל תּוֹךְ הַמַּחְנָה ² זֶו מַחְנָה לִוִּי מִכָּאֵן לְבַעַל קִרִּי שִׁיֵּצֵא חוּץ לְשְׁתֵּי מַחְנוֹת אִמֵּר לִ' אֲכֹתִי לֹא עֵיילָתִיה אִפִּיקָתִיה לִישָׁנָא אַחֲרֵינָא אֲכֹתִי לֹא אִפִּיקָתִיה עֵיילָתִיה יָבֵא אִימָא מַחוּץ לְמַחְנָה זֶו מַחְנָה לִוִּי לֹא אֵלָּא אֶל תּוֹךְ הַמַּחְנָה זֶו מַחְנָה שְׂכִינָה מִתְקַף לָהּ רִבְנָא אִימָא אִידִי וְאִידִי לְמַחְנָה שְׂכִינָה וְלַעֲבוּר עָלֶיָּה בַּעֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה אִם כֵּן לִימָא קִרָא וְיֵצֵא אֶל מַחוּץ לְמַחְנָה וְלֹא יָבֵא אֶל תּוֹךְ הַמַּחְנָה לְמָה לִ' שְׁמַע מִינָה לִיתֵן לֹו מַחְנָה אַחֲרָת: וּמִיחוּי קִרְבִּיו וכו': מֵאִי מִיחוּי קִרְבִּיו רַב הוּנָא אִמֵּר שְׁמַנְקֵבן בִּסְכִין (רַב) חֵיִיא בְּרִי אִמֵּר שִׁירָא דְרַמְעִיָּא דִּנְפָקָא אֲנִי דְרוּחָא דְסַכִּינָא אִמֵּר לִ' ¹⁸ (אֲלֵיעוּר) מֵאִי טַעְמָא דְחֵיִיא בְּרִי רַב דְּכֹתִיב ² וְחִרְבוֹת מַחִים גֵּרִים יֵאָכְלוּ מֵאִי מִשְׁמַע כְּדַמְתָּרְסָן רַב יוֹסֵף וְנִכְסִיָּהּ דְרַשְׁעִיָּא צִדִּיקָא יִחְסֹנֵן ² וְרַעֲוִי כְּבָשִׁים כְּדָרְבֵּי אִמֵּר מְנַשִּׁי בְּרִי יְרִמְיָה אִמֵּר רַב כְּמִדּוּבֵר כֶּם מֵאִי כְּמִדּוּבֵר כֶּם אִמֵּר אֲבִי וְחִרְבוֹת מַחִים גֵּרִים יֵאָכְלוּ אִמֵּר לִיה רַבָּא בְּשִׁלְמָא אִי כְּתִיב חִרְבוֹת כְּדֹאמְרָת הִשְׁתָּא דְכֹתִיב וְחִרְבוֹת מִילְתָּא אַחֲרִיתִי קֹאמֵר אֵלָּא אִמֵּר רַבָּא כְּדֹרֵב חֲנַנְאֵל אִמֵּר רַב דְּאִמֵּר רַב חֲנַנְאֵל אִמֵּר רַב עֵתִידִין צִדִּיקִים שִׁיחוּ אֶת הַמַּחֲתִים כְּתִיב הֵכָּא וְרַעֲוִי כְּבָשִׁים כְּדָרְבֵּי וְכֵן הָתֵם יִדְעוּ בְּשֵׁן וְלַעֲדֵי כִימִי עוֹלָם וְכֵן הָתֵם אֲלִישֵׁה אִמֵּר בְּשֵׁן הַכֶּשֶׁן שְׁנֹאמֵר יוֹעִינִי שִׁפְטִי כְּבֶשֶׂן וְכֹתִיב ¹⁹ פֶּה אֲלִישֵׁה בִּי שִׁפְטִי

עוד זה אליהו שנאמר "ויאמר אליהו התשבי מן הדיקים שיחיו מתים שנאמר 'עוד ישבו זקנים וישמעת משענתו על פני הגער' " עולא רמי לא קשיא כאן בישראל כאן בעכו"ם ועובדי נכר אכריכם וכורמיכם רב חסדא רמי כתיב החמה וארץ החמה יהיו שבעתים כאור שבע שמואל דאמר אין כ"ה העולם הזה לימות אידי לעולם הבא ולא קשיא "כאן במחנה ש"ז כ"ב מחצתי ואני ארפא השתא אח"י מח"י מרפ"י שמחצתי ואני ארפא "ת"ר אני אמית ואחיה ואני ארפא מה מכה ורופאה כאחד אף מיתה ש"ז ומה אכר רחלל מ"ב שנינו מיתא אח"י מח"י מח"י

[illegible]

מת.

[י' א ב מ"ג פ"ג מהל'
ביאת מקדש הלכה ח
וע"ש בבבבף משנה
לדורחמ"ס וגם לסמג לא
היה הניסאף ח"ל אחתי לא
ע"לתי וכו' אללא לימא
וכו' פ"ט:]

גליה הש"ס

גמ' כאן במחנה שביתה.
ע"י ילקוט תהלים עו
במסוק כי לדיק ה' :

לעזי רש"י

דשנפי"ד [דישטינפרי"ד].
להשרות.
לימ"ן. ומש, ברץ.

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

ת"ש מסיפא ובוכל נדה
כטמא מת למא', א"ל
לשומא לה בדיא חביב
בחרייה טומא שבעה.
אלא לאו למחנות כסם
כטמא מת חוץ למחנה
אחז כן בועל נדה חוץ
למחנה אחת, ומדיפסא
למחנות ירישא נמי
למחנות קי"א לר' יוחנן.
ומשנ' מדי איריא ירישא
לטומא סיפא למחנות.
לר' מנחם מנחם מוזס
חב חמור טומא מת אחר
בעל קרי שטמא מת חמור
ממנו מאי לאו יצא מכלל
הוא וכוונס לטמא מת ואצ"ל
הוא חב חמור חמור

מדקדקי הכי שמעין מיהת
ורב יצחק ויצא אל מחוץ
לעיר ונדיין לא אפיקהי אלא
לא יצא מחנה לרעה ואחיה
למחנה שכניה והני קראי
ך המחנה, ללמד שהתורה
נסי הטובים, כתיב ותרבות
לשון מחים ותרבות מחים